

สวดมนต์แปล ทำวัตรเช้า-เย็น

วัดบางน้ำชน เขตธนบุรี กรุงเทพฯ

จัดพิมพ์เป็นพุทธบูชา
ฉลองพุทธชยันตี ๒,๖๐๐ ปี แห่งการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า

เจ้าภาพพิมพ์หนังสือ

นายอิทธิพล ทั่งเพชร

นางสารภี ทั่งเพชร

นางสาวเลิศลักษณ์ ทั่งเพชร

นางสาวจตุพร ทั่งเพชร

นางสาวกนกพร เหล่าชัยพฤกษ์

ผู้ประสงค์เป็นเจ้าภาพพิมพ์หนังสือสวดมนต์
เพื่อเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา
เป็นธรรมทาน สืบต่ออายุพุทธศาสนา

ติดต่อได้ที่

พระครูภัทรวรานุสิฐ
ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดบางน้ำชน

สวดมนต์
ทำวัตรเช้า-เย็น แปล

วัดบางน้ำชน

คำปรารภ

คู่มือการทำวัตรสวดมนต์แปล-จิตตภาวนาเล่มนี้ ได้รวบรวมการสวดมนต์แปลทำวัตรเช้า-เย็น การเจริญจิตตภาวนา ทั้งที่เป็นภาษาบาลี และภาษาไทย ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์แก่อุบาสกอุบาสิกา เพื่อดำรงรักษาไว้ซึ่งพระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา และถวายบูชาแด่พระพุทธจักรศรี หรือหลวงพ่อโต พระประธานในอุโบสถวัดบางน้ำชน เพื่อบูชาคุณของบูรพาจารย์และอดีตเจ้าอาวาส ตลอดจนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ผู้มีอุปการคุณแก่วัดบางน้ำชน และเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติธรรม ของพุทธศาสนิกชนทั้งหลาย จะได้ใช้สวดสาธยายระลึกถึงคุณของพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ มีพระรัตนตรัยเป็นที่ตั้ง อันเป็นเบื้องต้นแห่งการทำสมาธิ

ดังนั้น ผู้รวบรวม ขออนุโมทนาขอบคุณ ผู้มีส่วนร่วมในหนังสือคู่มือทำวัตรสวดมนต์แปลเล่มนี้ ทุกๆ ท่าน จัดว่าเป็นหิตานุหิตประโยชน์แก่พุทธศาสนิกชน

ธาตุ จิรํ สตํ ธมฺโม
ขอพระสัทธรรมของพระพุทธเจ้า จงดำรงอยู่สิ้นกาลนาน

พระครูสุนทรธรรมาภิรักษ์
เจ้าอาวาสวัดบางน้ำชน และเจ้าคณะแขวงบุคคโล

พระครูภัทรวนานุสิฐ
ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดบางน้ำชน
เลขานุการเจ้าคณะแขวงบุคคโล

ผู้รวบรวม

สารบัญ

คำปรารภ	๒
การไหว้พระสวดมนต์	๕
ประโยชน์ของการไหว้พระสวดมนต์	๖
ลักษณะของการเกิดสมาธิ	๘
ความหมายของ ภาวนา	๘
จุดมุ่งหมายของการฝึกสมาธิ	๙
ผ่อนคลายความเครียดด้วยสมาธิ	๑๐
ผลดีของการฝึกสมาธิ	๑๐
สวดมนต์แปล ทำวัตรเช้า	**๑๒**
สวดมนต์แปล ทำวัตรเย็น	**๒๓**
บทสวดมนต์ยอดนิยม	**๔๔**
บทสรรเสริญพระพุทธคุณ	๔๔
บทสรรเสริญพระธรรมคุณ	๔๖
บทสรรเสริญพระสังฆคุณ	๔๗
บทพระพุทธเจ้าทรงชนะมาร	๔๙
นมัสการพระอรหันต์ ๘ ทิศ	๕๑
คาถาบูชาพระพุทสิหิงค์	๕๒

สารบัญ

บทสรรเสริญพระพุทธคุณ	๕๔
พุทธชัยมงคลคาถา	๕๕
ชัยมงคลคาถา (มหากาฯ)	๕๗
เมตตานิสังสะสุตตะปาฐะ	๕๙
พระคาถาชินบัญชรสูตร	๖๑
พระบารมี ๓๐ ทัศ	๖๕
บทปลงสังขาร	๖๘
คาถาโพธิบาท(ทะสะทิสาปริตร)	๗๑
คาถามงคลจักรวาลแปดทิศ	๗๒
บทแผ่เมตตาให้แก่ตนเอง	๗๓
บทแผ่เมตตาให้ผู้อื่น	๗๔
อุททิสสนาธิฏฐานคาถา (บทกรวดน้ำแปล)	๗๕
คำอธิษฐานก่อนตักบาตร	๗๘
คำกรวดน้ำ (แบบสั้น)	๗๘
คาถากันขโมย กันคนปองร้าย	๗๘
คาถาเรียกทรัพย์	๗๙
คาถาอยู่เย็นเป็นสุข	๗๙

การไหว้พระสวดมนต์

การไหว้พระสวดมนต์ หมายถึง การบูชาคุณของพระรัตนตรัย คือ พระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์ สวดสรรเสริญคุณของพระรัตนตรัย โดยประการต่างๆ น้อมเอาคุณความดีเหล่านั้นเข้าสู่จิตใจ เพื่อเป็นการปูพื้นฐานให้แก่จิตใจ ทำให้จิตใจพร้อมที่จะสั่งสมและสร้างสรรค์คุณความดี ที่เป็นประโยชน์แก่ตนและผู้อื่นในกาลต่อ ๆ ไป

การไหว้พระสวดมนต์ เป็นประเพณีสมัยพุทธกาล คือ เช้าและเย็น จะต้องเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า ฟังโอวาท ฟังธรรม เพื่อชำระล้างจิตใจที่เศร้าหมองให้หมดไป ถ้าไหว้พระสวดมนต์โดยสม่ำเสมอแล้ว จะทำให้จิตใจเข้าถึงพระพุทธศาสนาได้ง่ายขึ้น และเป็นปัจจัยทำให้จิตโน้มน้าวไปในทางที่ดี คือ ทาน ศีล ภาวนา แล้วก็จะได้ถึงมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ และนิพพานสมบัติ

ประโยชน์ของการไหว้พระสวดมนต์

๑.ไล่ความขี้เกียจ ขณะสวดมนต์ อารมณ์เซื่องซึม ง่วงนอน เกียจคร้าน จะหายไป เกิดความแช่มชื่นกระฉับกระเฉงขึ้นมาแทน

๒.ตัดความเห็นแก่ตัว ขณะที่สวดมนต์อยู่นั้น อารมณ์ไปอยู่ที่การสวดมนนต์ กิเลสความเศร้าหมองของจิต คือ ความโลภ ความโกรธ ความหลง จึงมิได้กล้ำกายเข้าสู่ภาวะจิต

๓.ได้ปัญญา การสวดมนต์โดยที่ผู้สวดรู้คำแปล รู้ความหมาย ย่อมทำให้ผู้สวดได้ปัญญาความรอบรู้

๔.จิตเป็นสมาธิ การสวดมนต์ ผู้สวดต้องสำรวมใจให้แนวแน่มั่นคงอยู่กับการสวด

๕.ได้เข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า ผู้สวดมนต์ ย่อมมีกายและวาจาปกติ (มีศีล) มีจิตใจแน่วแน่ (มีสมาธิ) มีความรู้ด้วยการระลึกถึง คุณพระรัตนตรัย (มีปัญญา) เท่ากับ

เริ่มมีดวงตาเห็นธรรม ได้เห็นได้เฝ้าพระพุทธเจ้า สมกับพระพุทธพจน์ที่ว่า “ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นชื่อว่าเห็นเรา”

๖.เป็นการสืบต่ออายุพระพุทธศาสนา เพราะการสาธยาย (สวด) เป็นการดำรงทรงไว้ซึ่งพระธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า.

สมาธิภาวนา หรือ จิตตภาวนา
การฝึกสมาธิเพื่อให้เกิดสติปัญญา

สมาธิ หรือ จิต คือ ความสงบระงับแห่งจิต หรือการฝึกจิต ให้ตั้งมั่น แน่วแน่อยู่ในอารมณ์เดียว ซึ่งเกิดจากการสามารถบังคับ ควบคุมจิตได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยตนเอง

ลักษณะของการเกิดสมาธิ

ผู้ที่สามารถฝึกให้เกิดสมาธิได้ มีลักษณะ สงบ ผ่องใส ไม่ฟุ้งซ่าน มีกำลังภายใน เกิดขึ้นในจิตใจ เวลาทำหน้าที่ ทำงาน ไม่เป็นคนซบเซา ไม่ท้อถอย ไม่ใจลอย ภายในมีความตื่นตัว ส่วนภายนอกมีอาการสงบ.

ความหมายของ ภาวนา

ภาวนา คือ การพัฒนาให้ดีขึ้น และควรทำบ่อย ๆ ทำอย่างต่อเนื่อง ตามหลักพระพุทธศาสนา คือ การเข้าใจถูกต้อง การมีจุดมุ่งหมายถูกต้อง การพูดจาถูกต้อง การทำงานถูกต้อง การเลี้ยงชีพถูกต้อง ความพยายามถูกต้อง ความระลึกถูกต้อง และความตั้งใจถูกต้อง

หมั่นสวดมนต์ไหว้พระชำระจิต อยู่เนืองนิตย์คุณพระจะรักษา
สร้างกุศลผลบุญหนุนนำพา แม้ชีวาลาโลก...มิโศกเอย.

จุดมุ่งหมายของการฝึกสมาธิ

ประการที่หนึ่ง เพื่อเป็นการบำเพ็ญบุญตามหลักพระพุทธศาสนา ๓ ประการ คือ ทาน ศีล ภาวนา และปฏิบัติตามขั้นตอนการศึกษา ทางพระพุทธศาสนา ที่เรียกว่า ไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ ปัญญา ซึ่งถือว่ามีอานิสงส์มาก.

ประการที่สอง เพื่อเป็นการฝึกหัดอบรมจิต ให้มีความสงบ ตั้งมั่นอยู่ในอำนาจ จนสามารถใช้ให้จิตทำงานได้ตามที่ต้องการ เช่น ต้องการคิดในเรื่องอะไรก็คิดเรื่องนั้นเรื่องเดียว และคิดอย่างมีคุณภาพ.

ประการที่สาม เป็นขั้นสูง คือ เป็นการปฏิบัติเพื่อความพ้นทุกข์โดยตรง เพราะจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของการฝึกสมาธิ คือ เพื่ออบรมปัญญา จะช่วยซักฟอกจิตให้บริสุทธิ์หมดจดจากกิเลสทั้งปวงได้.

ผ่อนคลายความเครียดด้วยสมาธิ

การทำสมาธิ ถือเป็นการผ่อนคลายความเครียดที่ลึกซึ้งที่สุด เพราะจิตใจจะสงบและปลอดจากความคิดที่ซ้ำซาก ฟุ้งซ่าน วิตกกังวล เศร้า โกรธ

หลักของการทำสมาธิ คือ การเอาใจไปจดจ่อกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพียงอย่างเดียว ซึ่งในที่นี้จะใช้การนับลมหายใจเป็นการนับ และยุติการคิดเรื่องอื่น ๆ อย่างสิ้นเชิง หากฝึกสมาธิเป็นประจำ จะทำให้จิตใจเบิกบาน อารมณ์เย็น สมองแจ่มใส หายเครียดจนตัวเองและคนใกล้ชิดรู้สึกถึงความเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีนี้ ได้อย่างชัดเจน

ผลดีของการฝึกสมาธิ

ขณะฝึก จะส่งผลให้

๑. อัตราการเผาผลาญอาหารในร่างกายลดลง

๒. อัตราการเต้นของหัวใจช้าลง

๓. อัตราการหายใจลดลง

๔. ความดันโลหิตลดลง

๕. ความตึงเครียดของกล้ามเนื้อลดลง

หลังจากฝึก จะทำให้

๑. ใจเย็นขึ้น

๒. ความคิดวิตกกังวลลดลง

๓. มีสมาธิดีขึ้น

๔. ความจำดีขึ้น

๕. ความสัมพันธ์กับผู้อื่นดีขึ้น

๖. สมองแจ่มใสคิดแก้ปัญหาต่างๆ ได้ดีขึ้นกว่าเดิม

อานิสงส์ที่จะได้รับ

๑. ย่อมมีความบริสุทธิ์ทางกาย วาจา และใจ

๒. จิตใจย่อมแช่มชื่น เบิกบาน

๓. ไม่เป็นคนมีสมาธิสั้น

๔. ได้ชื่อว่าเป็นผู้จรรโลงพระพุทธศาสนา

๕. เมื่อละจากโลกนี้ ย่อมเข้าถึงสุคติ

๖. เป็นปัจจัยให้ถึงซึ่งพระนิพพาน

สวดมนต์แปล ทำวัตรเช้า

คำบูชาพระรัตนตรัย

(นำ) **โย โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ,**

(รับ) พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น พระองค์ใด, เป็นพระอรหันต์, ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

ส์วากขาโต เยนะ ภะคะวะตา ธัมโม,

พระธรรมเป็นธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้า, พระองค์ใด, ตรัสไว้ดีแล้ว,

สุปะฏิปันโน ยัสสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, พระองค์ใด, ปฏิบัติดีแล้ว,

ตัมมะยัง ภะคะวันตัง สะธัมมัง สะสังฆัง, อิเมหิ สักกาเรหิ ยะถาระหัง อาโรปิเตหิ อะภิปูชะยามะ,

ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ขอบูชาอย่างยิ่ง ซึ่งพระผู้มีพระ

ภาคเจ้า พระองค์นั้น, พร้อมทั้งพระธรรมและพระสงฆ์, ด้วยเครื่องสักการะทั้งหลายเหล่านี้, อันยกขึ้นตามสมควรแล้ว,

สาธุ โน ภันเต ภะคะวา สุจิระปะรินิพพุโตปิ,

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ, พระผู้มีพระภาคเจ้า, แม้ปรินิพพานนานแล้ว,

ปัจฉิมา ชะนะตานุกัมปะมานะสา,

ทรงมีพระหฤทัยอนุเคราะห์แก่พวกข้าพเจ้า อันเป็นชนรุ่นหลัง,

อิเม สักกาเร ทุคคะตะปัณณาการะภูเต ปะฏิคคัณหาตุ,

ขอพระผู้มีพระภาคเจ้า, โปรดรับเครื่องสักการะอันเป็นบรรณาการของคนยากทั้งหลายเหล่านี้,

อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ตลอดกาลนาน เทอญ.

คำสรรเสริญพระรัตนตรัย

(นำ) **อะระหัง, สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา,**

(รับ) พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นพระอรหันต์, ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,

พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ,

ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า, ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน, *(กราบ)*

ส๎วากขาโต, ภะคะวะตา ธัมโม,

พระธรรม เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า, ตรัสไว้ดีแล้ว,

ธัมมัง นะมัสสามิ,

ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม, *(กราบ)*

สุปะฏิปันโน, ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

พระสงฆ์ สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, ปฏิบัติดีแล้ว,

สังฆัง นะมามิ. ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์. *(กราบ)*

คำนมัสการพระผู้มีพระภาคเจ้า

(นำ) **หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภะคะวะโต**

ปุพพะภาคะนะมะการัง กะโรมะ เส.

(รับ) **นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต,**

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า,

พระองค์นั้น,

อะระหะโต, ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส,

สัมมาสัมพุทธัสสะ. ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

(ว่า 3 ครั้ง)

พุทธาภิถุติง

(นำ) **หันทะ มะยัง พุทธาภิถุติง กะโรมะ เส.**

(รับ) **โย โส ตะถาคะโต,**

พระตถาคตเจ้านั้น พระองค์ใด,

อะระหัง, เป็นผู้ไกลจากกิเลส,

สัมมาสัมพุทโธ,

เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,

วิชชาจะระณะสัมปันโน,

เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ,

สุคะโต, เป็นผู้เสด็จไปแล้วด้วยดี,

โลกะวิทู, เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง,

อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ,

เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า,

สัตถา เทวะมะนุสสานัง,

เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย,

พุทโธ,

เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม,

ภะคะวา,

เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์,

โย อิมัง โลกัง สะเทวะกัง สะมาระกัง สะพ๎รัห๎มะกัง,

สัสสะมะณะพ์ราห์มะณิง ปะชัง สะเทวะมะนุสสัง สะยัง อะภิญญาสัจฉิกัต์วา ปะเวเทสิ,

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ได้ทรงทำความดับทุกข์ให้แจ้งด้วยพระปัญญาอันยิ่งเองแล้ว, ทรงสอนโลกนี้พร้อมทั้งเทวดา มาร พรหม, และหมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณพราหมณ์ พร้อมทั้งเทวดาและมนุษย์ให้รู้ตาม,

โย ธัมมัง เทเสสิ,

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ทรงแสดงธรรมแล้ว,

อาทิกัล์ยาณัง, ไพเราะในเบื้องต้น,

มัชเฌกัล์ยาณัง, ไพเราะในท่ามกลาง,

ปะริโยสานะกัล์ยาณัง, ไพเราะในที่สุด,

สาตถัง สะพ์ยัญชะนัง เกวะละปะริปุณณัง ปะริสุทธัง พ์รัห์มะจะริยัง ปะกาเสสิ,

ทรงประกาศพรหมจรรย์, คือ แบบแห่งการปฏิบัติอันประเสริฐ บริสุทธิ์ บริบูรณ์สิ้นเชิง, พร้อมทั้งอรรถะพร้อมทั้งพยัญชนะ,

ตะมะหัง ภะคะวันตัง อะภิปูชะยามิ,

ข้าพเจ้าขอบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระผู้มีพระภาคเจ้า, พระองค์นั้น,

ตะมะหัง ภะคะวันตัง สิระสา นะมามิ.

ข้าพเจ้าขอนอบน้อม พระผู้มีพระภาคเจ้า, พระองค์นั้นด้วยเศียรเกล้า,

(กราบ ๑ ครั้ง)

(ระลึกถึงพระพุทธเจ้า)

โคลนเกิดจากน้ำ	น้ำนั่นแหละล้างโคลน
ทุกข์เกิดจากใจ	ใจนั่นแหละล้างทุกข์

ธัมมาภิถุติง

(นำ) **หันทะ มะยัง ธัมมาภิถุติง กะโรมะ เส.**

(รับ) **โย โส ส๎วากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม,**

พระธรรมนั้นใด, เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสไว้ดีแล้ว,

สันทิฏฐิโก,

เป็นธรรมที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติพึงเห็นได้ด้วยตนเอง,

อะกาลิโก,

เป็นธรรมที่ปฏิบัติได้และให้ผลได้ไม่จำกัดกาล,

เอหิปัสสิโก,

เป็นธรรมที่ควรกล่าวกับผู้อื่นว่า, ท่านจงมาดูเถิด,

โอปะนะยิโก,

เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว,

ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ,

เป็นสิ่งที่ผู้รู้พึงรู้ได้เฉพาะตน,

ตะมะหัง ธัมมัง อะภิปูชะยามิ,

ข้าพเจ้าขอบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระธรรมนั้น,

ตะมะหัง ธัมมัง สิระสา นะมามิ.

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระธรรมนั้น ด้วยเศียรเกล้า.

(กราบ ๑ ครั้ง)

(ระลึกถึงพระธรรม)

สังฆาภิฐุติง

(นำ) **หันทะ มะยัง สังฆาภิฐุติง กะโรมะ เส.**

(รับ) **โย โส สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,**

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น หมู่ใด, ปฏิบัติดีแล้ว,

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด, ปฏิบัติตรงแล้ว,

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด, ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว,

สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด, ปฏิบัติสมควรแล้ว,

ยะทิทัง,

ได้แก่บุคคลเหล่านี้ คือ,

จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา,

คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่, นับเรียงตัวบุรุษได้ ๘ บุรุษ,

เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

นั่นแหละ สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า,

อาหุเนยโย, เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา,

ปาหุเนยโย, เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ,

ทักขิเณยโย, เป็นสงฆ์ควรรับทักษิณาทาน,

อัญชะลีกะระณีโย,

เป็นสงฆ์ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี,

อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสะ,

เป็นเนื้อนาบุญของโลก, ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า,

ตะมะหัง สังฆัง อะภิปูชะยามิ,

ข้าพเจ้าขอบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระสงฆ์หมู่นั้น,

ตะมะหัง สังฆัง สิระสา นะมามิ.

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระสงฆ์หมู่นั้นด้วยเศียรเกล้า.

(กราบ)

(ระลึกถึงพระสงฆ์)

จบทำวัตรเช้า

ถ้าแม้คนไร้ธรรมประจำจิต ดวงชีวิตย่อมจักหมดศักดิ์ศรี
มีค่าเทียมเท่าสัตว์ในปฐพี ชีวิตนี้ก็ไร้ค่าน่าเสียดาย

สวดมนต์แปล ทำวัตรเย็น

คำบูชาพระรัตนตรัย

(นำ) **โย โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ,**

(รับ) พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น พระองค์ใด, เป็นพระอรหันต์, ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

สฺวากขาโต เยนะ ภะคะวะตา ธัมโม,

พระธรรมเป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า, พระองค์ใด, ตรัสไว้ดีแล้ว,

สุปะฏิปันโน ยัสสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, พระองค์ใด, ปฏิบัติดีแล้ว,

ตัมมะยัง ภะคะวันตัง สะธัมมัง สะสังฆัง, อิเมหิ สักกาเรหิ ยะถาระหัง อาโรปิเตหิ อะภิปูชะยามะ,

ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ขอบูชาอย่างยิ่ง ซึ่งพระผู้มีพระ

ภาคเจ้า พระองค์นั้น, พร้อมทั้งพระธรรมและพระสงฆ์, ด้วยเครื่องสักการะทั้งหลายเหล่านี้, อันยกขึ้นตามสมควรแล้ว,

สาธุ โน ภันเต ภะคะวา สุจิระปะรินิพพุโตปิ,

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ, พระผู้มีพระภาคเจ้า, แม้ปรินิพพานนานแล้ว,

ปัจฉิมาชะนะตานุกัมปะมานะสา,

ทรงมีพระหฤทัยอนุเคราะห์แก่พวกข้าพเจ้าอันเป็นชนรุ่นหลัง,

อิเม สักกาเร ทุคคะตะปัณณาการะภูเต ปะฏิคคันหาตุ,

ขอพระผู้มีพระภาคเจ้า, จงรับเครื่องสักการะ อันเป็นบรรณาการของคนยากทั้งหลายเหล่านี้,

อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ตลอดกาลนาน เทอญ.

คำสรรเสริญพระรัตนตรัย

(นำ) **อะระหัง, สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา,**

(รับ) พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นพระอรหันต์, ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง,ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,

พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ,

ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า, ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน, *(กราบ)*

ส๎วากขาโต, ภะคะวะตา ธัมโม,

พระธรรม เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า, ตรัสไว้ดีแล้ว,

ธัมมัง นะมัสสามิ,

ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม, *(กราบ)*

สุปะฏิปันโน, ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, ปฏิบัติดีแล้ว,

สังฆัง นะมามิ. ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์. *(กราบ)*

คำนมัสการพระผู้มีพระภาคเจ้า

(นำ) **หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภะคะวะโต**

ปุพพะภาคะนะมะการัง กะโรมะ เส.

(รับ) **นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต,**

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า, พระองค์นั้น,

อะระหะโต, ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส,

สัมมาสัมพุทธัสสะ. ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

(ว่า ๓ ครั้ง)

ชนะคนด้วยอาวุธ จะสิ้นสุดด้วยความแค้น
ใช้ธรรมชนะแทน จะสุดแสนสบายใจ

พุทธานุสสติคาถา

(นำ) **หันทะ มะยัง พุทธานุสสตินะยัง กะโรมะ เส.**

(รับ) **ตัง โข ปะนะ ภะคะวันตัง เอวัง กัล์ยาโณ กิตติสัทโท อัพภุคคะโต,**

ก็กิตติศัพท์อันงามของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น, ได้ฟุ้งไปแล้วอย่างนี้ว่า

อิติปิ โส ภะคะวา

เพราะเหตุอย่างนี้ๆ พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น

อะระหัง,

เป็นผู้ไกลจากกิเลส

สัมมาสัมพุทโธ,

เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

วิชชาจะระณะสัมปันโน,

เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ

สุคะโต,

เป็นผู้เสด็จไปแล้วด้วยดี

โลกะวิทู,

เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง

อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ ,

เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้

อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า

สัตถา เทวะมะนุสสานัง,

เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย

พุทโธ,

เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม

ภะคะวาติ.

เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์ดังนี้

ความดีที่ควรคง คือ อย่าหลงในตัณหา

ความดีที่มีค่า คือ รักษาศีลธรรม

พุทธาภิคีติ

(นำ) **หันทะ มะยัง พุทธาภิคีติง กะโรมะ เส.**

(รับ) **พุทธะวาระหันตะวะระตาทิคุณาภิยุตโต,**

พระพุทธเจ้าประกอบด้วยคุณ

มีความประเสริฐแห่งอรหันตคุณเป็นต้น

สุทธาภิญาณะกะรุณาหิ สะมาคะตัตโต,

มีพระองค์อันประกอบด้วยพระญาณ

และพระกรุณาอันบริสุทธิ์

โพเธสิ โย สุชะนะตัง กะมะลังวะ สูโร,

พระองค์ใด ทรงกระทำชนที่ดีให้เบิกบาน

ดุจอาทิตย์ทำบัวให้บาน

วันทามะหัง ตะมะระณัง สิระสา ชิเนนทัง.

ข้าพเจ้าไหว้พระชินสีห์ ผู้ไม่มีกิเลส

พระองค์นั้น ด้วยเศียรเกล้า

พุทโธ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง,

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด เป็นสรณะอันเกษมสูงสุด

ของสัตว์ทั้งหลาย

ปะฐะมานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง.

ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น

อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกองค์ที่หนึ่ง

ด้วยเศียรเกล้า

พุทธัสสาหัสมิ ทาโส (*ผู้หญิงว่า* **ทาสี**) **วะ พุทโธ เม สามิกิสสะโร,**

ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระพุทธเจ้า,

พระพุทธเจ้าเป็นนายมีอิสระเหนือข้าพเจ้า

พุทโธ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม.

พระพุทธเจ้าเป็นเครื่องกำจัดทุกข์

และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า

พุทธัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง,

ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้

แด่พระพุทธเจ้า

วันทันโตหัง *(ผู้หญิงว่า* **วันทันตีหัง)** **จะริสสามิ**
พุทธัสเสวะ สุโพธิตัง,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม
ซึ่งความตรัสรู้ดีของพระพุทธเจ้า

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง พุทโธ เม สะระณัง วะรัง,

สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี
พระพุทธเจ้าเป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุสาสะเน,

ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ข้าพเจ้าพึงเจริญใน
พระศาสนาของพระศาสดา

พุทธัง เม วันทะมาเนนะ (*ผู้หญิงว่า* **วันทะมานายะ)**
ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระพุทธเจ้า
ได้ขวนขวายบุญใด ในบัดนี้

สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา.

อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า
ด้วยเดชแห่งบุญนั้น

(หมอบกราบแล้วว่า)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา,

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี

พุทเธ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,

กรรมน่าติเตียนอันใด ที่ข้าพเจ้ากระทำแล้ว ในพระพุทธเจ้า

พุทโธ ปะฏิคคัณฺหะตุ อัจจะยันตัง,

ขอพระพุทธเจ้า จงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ พุทเธ .

เพื่อการสำรวมระวังในพระพุทธเจ้า ในกาลต่อไป

คิดไม่สำเร็จ พูดไม่สำเร็จ ทำจึงสำเร็จ

ธัมมานุสสติคาถา

(นำ) **หันทะ มะยัง ธัมมานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส.**

(รับ) **ส๎วากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม**

พระธรรม เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า
ได้ตรัสไว้ดีแล้ว

สันทิฏฐิโก

เป็นธรรมที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติ พึงเห็นได้ด้วยตนเอง

อะกาลิโก,

เป็นธรรมที่ปฏิบัติได้ และให้ผลได้ ไม่จำกัดกาล

เอหิปัสสิโก,

เป็นธรรมที่ควรกล่าวกับผู้อื่นว่า ท่านจงมาดูเถิด

โอปะนะยิโก,

เป็นธรรมที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว

ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ. (*อ่านว่า* **วิญญูฮีติ**)

เป็นธรรมที่ผู้รู้พึงรู้ได้เฉพาะตน ดังนี้

ธัมมาภิคีติ

(นำ) **หันทะ มะยัง ธัมมาภิคีติง กะโรมะ เส.**

(รับ) **ส์วากขาตะตาทิคุณะโยคะวะเสนะ เสยโย,**

พระธรรม เป็นสิ่งที่ประเสริฐ

เพราะประกอบด้วยคุณ คือ

ความที่พระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสไว้ดีแล้ว เป็นต้น

โย มัคคะปากะปะริยัตติวิโมกขะเภโท,

เป็นธรรมอันจำแนกเป็น มรรค ผล ปริยัติ

และนิพพาน

ธัมโม กุโลกะปะตะนา ตะทะธาริธารี,

เป็นธรรมทรงไว้ซึ่งผู้ทรงธรรม

จากการตกไปสู่โลกที่ชั่ว

วันทามะหัง ตะมะหะรัง วะระธัมมะเมตัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมอันประเสริฐนั้น

อันเป็นเครื่องขจัดเสียซึ่งความมืด

ธัมโม โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง,

พระธรรมใด เป็นสรณะอันเกษมสูงสุด

ของสัตว์ทั้งหลาย

ทุติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้น อันเป็นที่ตั้งแห่ง

ความระลึกองค์ที่สองด้วยเศียรเกล้า

ธัมมัสสาหัส์มิ ทาโส (*ผู้หญิงว่า* **ทาสี) วะ ธัมโม เม สามิกิสสะโร,**

ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระธรรม

พระธรรมเป็นนาย มีอิสระเหนือข้าพเจ้า

ธัมโม ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม,

พระธรรมเป็นเครื่องกำจัดทุกข์

และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า

ธัมมัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง,

ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้แด่พระธรรม

วันทันโตหัง (*ผู้หญิงว่า* **วันทันตีหัง**) **จะริสสามิ ธัมมัสเสวะ สุธัมมะตัง,**

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม

ซึ่งความเป็นธรรมดีของพระธรรม

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ธัมโม เม สะระณัง วะรัง,

สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี

พระธรรมเป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุสาสะเน,

ด้วยการกล่าวคำสัจจ์นี้

ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนาของพระศาสดา

ธัมมัง เม วันทะมาเนนะ (*ผู้หญิงว่า* **วันทะมานายะ**) **ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ,**

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระธรรม

ได้ขวนขวายบุญใด ในบัดนี้

สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา.

อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า

ด้วยเดชแห่งบุญนั้น

(หมอบกราบแล้วว่า)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา,

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี

ธัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,

กรรมน่าติเตียนอันใด ที่ข้าพเจ้ากระทำแล้ว ในพระธรรม

ธัมโม ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง,

ขอพระธรรม จงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ ธัมเม.

เพื่อการสำรวมระวัง ในพระธรรม ในกาลต่อไป

สังคมเลว เพราะ... คนดีท้อแท้

สังฆานุสสติ

(นำ) **หันทะ มะยัง สังฆานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส.**

(รับ) **สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,**

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด,

ปฏิบัติดีแล้ว

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด,

ปฏิบัติตรงแล้ว

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด,

ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว

สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด,

ปฏิบัติสมควรแล้ว

ยะทิทัง, ได้แก่บุคคลเหล่านี้ คือ

จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา,

คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่, นับเรียงตัวบุรุษ ได้ ๘ บุรุษ

เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

นั่นแหละ สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า

อาหุเนยโย,

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา

ปาหุเนยโย,

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ

ทักขิเณยโย,

เป็นสงฆ์ควรรับทักษิณาทาน

อัญชะลีกะระณีโย,

เป็นสงฆ์ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี

อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ.

เป็นเนื้อนาบุญของโลก, ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า ดังนี้

สังฆาภิคีติ

(นำ) **หันทะ มะยัง สังฆาภิคีติง กะโรมะ เส.**

(รับ) **สัทธัมมะโช สุปะฏิปัตติคุณาทิยุตโต,**

พระสงฆ์ที่เกิดโดยพระสัทธรรม ประกอบด้วยคุณ
มีความปฏิบัติดี เป็นต้น

โยฏฐัพพิโธ อะริยะปุคคะละสังฆะเสฏโฐ,

เป็นหมู่แห่งพระอริยบุคคลอันประเสริฐ
แปดจำพวก

สีลาทิธัมมะปะวะราสะยะกายะจิตโต,

มีกายและจิต อันอาศัยธรรม มีศีลเป็นต้น อันบวร

วันทามะหัง ตะมะริยานะคะณัง สุสุทธัง,

ข้าพเจ้าไหว้หมู่แห่งพระอริยเจ้าเหล่านั้น
อันบริสุทธิ์ด้วยดี

สังโฆ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง,

พระสงฆ์หมู่ใด เป็นสรณะอันเกษมสูงสุด
ของสัตว์ทั้งหลาย

ตะติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง.

ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมู่นั้น อันเป็ที่ตั้งแห่งความ

ระลึกองค์ที่สามด้วยเศียรเกล้า

สังฆัสสาหัส์มิ ทาโส (*ผู้หญิงว่า* **ทาสี**) **วะ สุ้งโฆ เม สามิกิสสะโร,**

ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระสงฆ์

พระสงฆ์เป็นนาย มีอิสระเหนือข้าพเจ้า

สังโฆ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม.

พระสงฆ์เป็นเครื่องกำจัดทุกข์

และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า

สังฆัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง,

ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้ แด่พระสงฆ์

วันทันโตหัง (*ผู้หญิงว่า* **วันทันตีหัง**) **จะริสสามิ สังฆัสโสปะฏิปันนะตัง,**

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม

ซึ่งความปฏิบัติดีของพระสงฆ์

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สังโฆ เม สะระณัง วะรัง,

สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี

พระสงฆ์เป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุสาสะเน,

ด้วยการกล่าวคำสัจจ์นี้

ข้าพเจ้าพึงเจริญในศาสนา ของพระศาสดา

สังฆัง เม วันทะมาเนนะ (*ผู้หญิงว่า* **วันทะมานายะ)**

ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระสงฆ์

ได้ขวนขวายบุญใด ในบัดนี้

สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา.

อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า

ด้วยเดชแห่งบุญนั้น

(หมอบกราบแล้วว่า)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา,

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี

สังเฆ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,

กรรมน่าติเตียนอันใด ที่ข้าพเจ้ากระทำแล้ว ในพระสงฆ์

สังโฆ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง,

ขอพระสงฆ์ จงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ สังเฆ.

เพื่อการสำรวมระวัง ในพระสงฆ์ ในกาลต่อไป

จบทำวัตรเย็น

เกิดเป็นคนอย่าให้จนความดี
เกิดมาทั้งทีควรสร้างดีให้ติดตน

บทสวดมนต์ยอดนิยม

บทสวดทำนองสรภัญญะ

บทสรรเสริญพระพุทธคุณ

(นำ) **อิติปิ โส** *(รับพร้อมกัน)* **ภะคะวา, อะระหัง, สัมมาสัมพุทโธ, วิชชาจะระณะสัมปันโน, สุคะโต, โลกะวิทู, อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ, สัตถา เทวะมะนุสสานัง, พุทโธ, ภะคะวาติ.**

(นำ) **องค์ใดพระสัมพุทธ** *(รับ)* สุวิสุทธสันดาน
ตัดมูลเกลศมาร บ่ มิหม่น มิหมองมัว
หนึ่งในพระทัยท่าน ก็เบิกบานคือดอกบัว
ราคี บ่ พันพัว สุวคนธกำจร
องค์ใดประกอบด้วย พระกรุณาดังสาคร
โปรดหมู่ประชากร มละโอฆกันดาร
ชี้ทางบรรเทาทุกข์ และชี้สุขเกษมสานต์

ชี้ทางพระนฤพาน อันพ้นโศกวิโยคภัย
พร้อมเบญจพิธจัก- ษุจรัสวิมลใส
เห็นเหตุที่ใกล้ไกล ก็เจนจบประจักษ์จริง
กำจัดน้ำใจหยาบ สันดานบาปแห่งชายหญิง
สัตว์โลกได้พึ่งพิง มละบาปบำเพ็ญบุญ
ข้าขอประณตน้อม ศิรเกล้าบังคมคุณ
สัมพุทธการุญ- ญภาพนั้นนิรันดร

(กราบ)

ความคิดเหมือนดวงตา ปัญญาเหมือนแสงสว่าง
หากพร้อมทั้งสองอย่าง ชีวิตจะว่างสว่างใจ
มาวัดวันนี้มีแต่น้ำใจ มาวัดเมื่อตายมีแต่น้ำตา
สร้างบุญกุศลกันไว้เถิดหนา เป็นที่พึ่งพาเมื่อยามตายไป

บทสรรเสริญพระธรรมคุณ

(นำ) **สฺวากขาโต** *(รับพร้อมกัน)* **ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก, อะกาลิโก, เอหิปัสสิโก, โอปะนะยิโก, ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ.**

(นำ) ธรรมะคือคุณากร *(รับ)* ส่วนชอบสาธร
ดุจดวงประทีปชัชวาล แห่งองค์พระศาสดาจารย์
ส่องสัตว์สันดาน สว่างกระจ่างใจมล
ธรรมใดนับโดยมรรคผล เป็นแปดพึงยล
และเก้านับทั้งนฤพาน สมญาโลกอุดรพิสดาร
อันลึกโอฬาร พิสุทธิ์พิเศษสุกใส
อีกธรรมต้นทางครรไล นามขนานขานไข
ปฏิบัติปริยัติเป็นสอง คือทางดำเนินดุจคลอง
ให้ล่วงลุปอง ยังโลกอุดรโดยตรง
ข้าขอโอนอ่อนอุตมงค์ นบธรรมจำนง
ด้วยจิตและกายวาจาฯ *(กราบ)*

บทสรรเสริญพระสังฆคุณ

_(นำ)_ สุปะฏิปันโน _(รับพร้อมกัน)_ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

ยะทิทัง, จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา,

เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

อาหุเนยโย, ปาหุเนยโย, ทักขิเณยโย, อัญชะลีกะระณีโย, อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ.

(นำ) สงฆ์ใดสาวกศาสดา *(รับ)* รับปฏิบัติมา
แต่องค์สมเด็จภควันต์ เห็นแจ้งจตุสัจเสร็จบรร-
ลุทางที่อัน ระงับและดับทุกข์ภัย
โดยเสด็จพระผู้ตรัสไตร ปัญญาผ่องใส
สะอาดและปราศมัวหมอง เหินห่างทางข้าศึกปอง

บ่ มิลำพอง ด้วยกายและวาจาใจ
เป็นเนื้อนาบุญอันไพ- ศาลแด่โลกัย
และเกิดพิบูลย์พูนผล สมญาเอารสทศพล
มีคุณอนนต์ อเนกจะนับเหลือตรา
ข้าขอนพหมู่พระศรา- พกทรงคุณา-
นุคุณประดุจรำพัน ด้วยเดชบุญข้าอภิวันท์
พระไตรรัตน์อัน อุดมดิเรกนิรัติศัย
จงช่วยขจัดโพยภัย อันตรายใดใด
จงดับและกลับเสื่อมสูญ *(กราบ)*

ก้าวแรกที่พลาดพลั้ง คือ ก้าวหลังที่มั่นใจ
ก้าวหนึ่งที่พลาดไป คือ ก้าวใหม่ที่มั่นคง

บทพระพุทธเจ้าทรงชนะมาร

_(นำ)_ พาหุง _(รับ)_ สะหัสสะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง
ครีเมขะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
ทานาธิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะสิทธิ นิจจัง ฯ

(นำ) ปางเมื่อพระองค์ปะระมะพุท *(รับ)*ธะวิสุทธศาสดา
ตรัสรู้อนุตตระสมา- ธิ ณ โพธิบัลลังก์
ขุนมารสหัสสะพหุพา- หุวิชาวิชิตขลัง
ขี่คีริเมขละประทัง คชะเหี้ยมกระเหิมหาญ
แสร้งเสกสราวุธประดิษฐ์ กะละคิดจะรอนราน
รุมพลพหลพยุหะปาน พระสมุททะนองมา
หวังเพื่อผจญวรมุนิน- ทะสุชินะราชา
พระปราบพหลพยุหะมา- ระมะเลืองมะลายสูญ
ด้วยเดชะองค์พระทศพล สุวิมละไพบูลย์
ทานาธิธรรมะวิธิกูล ชนะน้อมมโนตาม

ด้วยเดชะสัจจะวจนา และนมามิองค์สาม
ขอจงนิกรพละสยาม ชยะสิทธิทุกวาร
ถึงแม้จะมีอริวิเศษ พละเดชะเทียมมาร
ขอไทยผจญพิชิตะผลาญ อริแม้นมุนินทร

(กราบ)

คติธรรม

พระองค์ท่าน ช่วยใคร มิได้หรอก
แต่ทรงบอก แนวทาง วางไว้ให้
เราต้องหมั่น ปฏิบัติ ขัดเกลาไป
จึงจะได้ พ้นทุกข์ สุขสมปอง

นมัสการพระอรหันต์ ๘ ทิศ

(นำ) **หันทะ มะยัง สะระภัญเญนะ พุทธะมังคะละคาถาโย ภะณามะ เส.**

สัมพุทโธ ทิปะทัง เสฏโฐ นิสินโน เจวะ มัชฌิมา
โกณฑัญโญ ปุพพะภาเค จะ อาคะเนยเย จะ กัสสะโป
สารีปุตโต จะ ทักขิเณ หะระติเย อุปาลี จะ
ปัจฉิเมปิ จะ อานันโท พายัพเพ จะ คะวัมปะติ
โมคคัลลาโน จะ อุตตะเร อีสาเนปิ จะ ราหุโล
อิเม โข มังคะลา พุทธา สัพเพ อิธะ ปะติฏฐิตา
วันทิตา เต จะ อัมเหหิ สักกาเรหิ จะ ปูชิตา
เอเตสัง อานุภาเวนะ สัพพะโสตถิ ภะวันตุ โนฯ

อิจเจวะมัจจัน ตะนะมัสสะเนยยัง
นะมัสสะมาโน ระตะนัตตะยัง ยัง
ปุญญาภิสสันทัง วิปุลัง อะลัตถัง
ตัสสานุภาเว นะ หะตันตะราโย ฯ

คาถาบูชาพระพุทสิหิงค์

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

(ว่า ๓ ครั้ง)

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธะปะสังสา คาถาโย พุทธะสิหิงโค นามะ ภะณามะ เส.

(รับ) อิติ ปะวะระสิหิงโค อุตตะมะยะโสปิ เตโช
ยัตถะ กัตถะ จิตโตโส สักกาโร อุปาโท
สะกาละพุทธะสาสะนัง โชตะยันโตวะ ทีโป
สุระนะเรหิ มะหิโต ธะระมาโนวะ พุทโธติ.

คำแปล

พุทธสิหิงคา อุบัติมา ณ แดนใด
ประเสริฐ ธ เกริกไกร ดุจกายพระศาสดา

เป็นที่เคารพน้อม มนุษย์พร้อมทั้งเทวา
เปรียบเช่นชวาลา ศาสนาที่ยืนยง

เหมือนหนึ่งพระสัมพุทธ สุวิสุทธิ์พระชนม์คง
แดนใดพระดำรง พระศาสน์คงก็จำรูญ

ด้วยเดชสิทธิศักดิ์ ธ พิทักษ์อนุกูล
พระศาสน์บ่มีสูญ พระเพิ่มพูลมหิทธา

ข้า ฯ ขอเคารพน้อม วจีค้อมขึ้นบูชา
พิทักษ์ ธ รักษา พระศาสน์มาตลอดกาล

ทุกย่างก้าว ของ ความฝัน
คือ ย่างก้าว ของ ความเหน็ดเหนื่อย

ทุกย่างก้าว ของ ความเหน็ดเหนื่อย
คือ ย่างก้าว ของ ความสำเร็จ

บทสรรเสริญพระพุทธคุณ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

(ว่า ๓ ครั้ง)

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ.

ส๎วากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ.

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ.

พุทธชัยมงคลคาถา

(สวดเพื่อให้ได้รับชัยชนะศัตรูหมู่มาร)

พาหุง สะหัสสะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง
ค์รีเมขะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

มาราติเรกะมะภิยุชฌิตะสัพพะรัตติง
โฆรัมปะนาฬะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทันตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง
ทาวัคคิจักกะมะสะนีวะ สุทารุณันตัง
เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

อุกขิตตะขัคคะมะติหัตถะสุทารุณันตัง
ธาวันติโยชะนะปะถังคุลิมาละวันตัง
อิทธีภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

กัต์วานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา
จิญจายะ ทุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเฌ
สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

สัจจัง วิหายะ มะติสัจจะกะวาทะเกตุง
วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง
ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง
ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต
อิทธูปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

ทุคคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง
พ์รัห์มัง วิสุทธิชุติมิทธิพะกาภิธานัง
ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

เอตาปิ พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถาโย
วาจะโน ทินะทิเน สะระเต มะตันที
หิต์วานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ
โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญ ฯ

ชัยมงคลคาถา (มหากาฯ)

(สวดเพื่อประสบชัยชนะให้เจริญรุ่งเรือง)

มะหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง
ปูเรต์วา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง เอเตนะ
สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ

ชะยันโต โพธิยา มูเล สัก์ยานัง นันทิวัฑฒะโน
เอวัง ต์วัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล

อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส ปะฐะวิโปกขะเร อะภิเสเก สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติ ฯ

สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง สุขะโณ สุมุหุตโต จะ สุยิฏฐัง พ์รัห์มะจาริสุ ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขิณัง ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง ปะณิธี เต ปะทักขิณา ปะทักขิณานิ กัต์วานะ ละภันตัตเถ ปะทักขิเณ ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะธัมมานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

ถ้าอยากเป็นคนมีเกียรติ อย่าเหยียดหยามคนอื่น
ถ้าอยากเป็นคนความรู้ อย่าลบหลู่อาจารย์

เมตตานิสังสะสุตตะปาฐะ

(สวดแล้วจะเป็นที่รักและเมตตาแก่เทวดา, มนุษย์, อมนุษย์)

เอวัมเม สุตัง เอกัง สะมะยัง ภะคะวา สาวัตถิยัง วิหะระติ เชตะวะเน อะนาถะปิณฑิกัสสะ อาราเม ตัต์ระ โข ภะคะวา ภิกขุ อามันเตสิ ภิกขะโวติ ภะทันเตติ เต ภิกขู ภะคะวะโต ปัจจัสโสสุง ภะคะวา เอตะทะโวจะ.

เมตตายะ ภิกขะเว เจโตวิมุตติยา อาเสวิตายะ ภาวิตายะ พะหุลีกะตายะ ยานีกะตายะ วัตถุกะตายะ อะนุฏฐิตายะ ปะริจิตายะ สุสะมารัทธายะ เอกาทะ-สานิสังสา ปาฏิกังขา กะตะเม เอกาทะสะ สุขัง สุปะติ สุขัง ปะฏิพุชฌะติ นะ ปาปะกัง สุปินัง ปัสสะติ มะนุสสานัง ปิโย โหติ อะมะนุสสานัง ปิโย โหติ เทวะตา รักขันติ นาสสะ อัคคิ วา วิสัง วา สัตถัง วา กะมะติ

ตุวะฏัง จิตตัง สะมาธิยะติ มุขะวัณโณ วิปปะสีทะติ อะสัมมุฬ์โห กาลัง กะโรติ อุตตะริง อัปปะฏิวิชฌันโต พรัหมะโลกูปะโค โหติ.

เมตตายะ ภิกขะเว เจโตวิมุตติยา อาเสวิตายะ ภาวิตายะ พะหุลีกะตายะ ยานีกะตายะ วัตถุกะตายะ อะนุฏฐิตายะ ปะริจิตายะ สุสะมารัทธายะ อิเม เอกา-ทะสานิสังสา ปาฏิกังขาติ อิทะมะโวจะ ภะคะวา อัตตะมะนา เต ภิกขุ ภะคะวะโต ภาสิตัง อะภินันทุนติ.

พุทธบริษัทประกันชีวิตไม่จำกัด ๕ อย่าง

๑.ประกันชีวิต เบี้ยประกันส่งประจำวัน คือ ละเว้นการฆ่าสัตว์

๒.ประกันทรัพย์สิน เบี้ยประกันส่งประจำวัน คือ ละเว้นการลักทรัพย์

๓.ประกันครอบครัว เบี้ยประกันส่งประจำวัน คือ ละเว้นการประพฤติผิดในกาม

๔.ประกันสังคม เบี้ยประกันส่งประจำวัน คือ ละเว้นการพูดโกหกหลอกลวง

๕.ประกันสติปัญญา เบี้ยประกันส่งประจำ คือ ละเว้นการดื่มสุราสิ่งเสพติด

พระคาถาชินบัญชรสูตร

สมเด็จพุทธาจารย์ โต (พรหมรังสี)

๑. ชะยาสะนากะตา พุทธา เชต๎วา มารัง สะวาหะนัง
จะตุสัจจาสะภัง ระสัง เย ปิวิงสุ นะราสะภา

๒. ตัณหังกะราทะโย พุทธา อัฎฐะวีสะติ นายะกา
สัพเพ ปะติฎฐิตา มัยหัง มัตถะเก เต มุนิสสะรา

๓. สีเส ปะติฎฐิโต มัยหัง พุทโธ ธัมโม ทะวิโลจะเน
สังโฆ ปะติฎฐิโต มัยหัง อุเร สัพพะคุณากะโร

๔. หะทะเย เม อะนุรุทโธ สาริปุตโต จะ ทักขิเณ
โกณฑัญโญ ปิฎฐิภาคัส๎มิง โมคคัลลาโน จะ วามะเก

๕. ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง อาสุง อานันทะราหุโล
กัสสะโป จะ มะหานาโม อุภาสุง วามะโสตะเก

๖. เกสะโต ปิฎฐิภาคัส๎มิง สุริโย วะ ปะภังกะโร
นิสินโน สิริสัมปันโน โสภิโต มุนิปุงคะโว

๗. กุมาระกัสสะโป เถโร	มะเหสี จิตตะ วาทะโก
โส มัยหัง วะทะเน	นิจจัง ปะติฏฐาสิ คุณากะโร
๘. ปุณโณ อังคุลิมาโล จะ	อุปาลินันทะสีวลี
เถรา ปัญจะ อิเม ชาตา	นะลาเฏ ติละกา มะมะ
๙. เสสาสีติ มะหาเถรา	วิชิตา ชินะสาวะกา
เอเตสีติ มะหาเถรา	ชิตะวันโต ชิโนระสา
ชะลันตา สีละเตเชนะ	อังคะมังเคสุ สัณฐิตา
๑๐. ระตะนัง ปุระโต อาสิ	ทักขิเณ เมตตะสุตตะกัง
ธะชัคคัง ปัจฉะโต อาสิ	วาเม อังคุลิมาละกัง
๑๑. ขันธะโมระปะริตตัญจะ	อาฏานาฏิยะสุตตะกัง
อากาเส ฉะทะนัง อาสิ	เสสา ปาการะสัณฐิตา
๑๒. ชินา นานา วะระสังยุตตา	สัตตัปปาการะลังกะตา
วาตะปิตตาทิสัญชาตา	พาหิรัช ฌัตตุปัททะวา
๑๓. อะเสสา วินะยัง ยันตุ	อะนันตะชินะ เตชะสา
วะสะโต เม สะกิจเจนะ	สะทา สัมพุทธะปัญชะเร

๑๔. ชินะปัญชะระมัชฌัมหิ วิหะรันตัง มะหีตะเล
สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ เต มะหาปุริสาสะภา

๑๕. อิจเจวะมันโต สุคุตโต สุรักโข
ชินานุภาเวนะ ชิตุปัททะโว
ธัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโฆ
สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะราโย
สัทธัมมานุภาวะปาลิโต จะรามิ ชินะปัญชะเรติ ฯ

....

พระคาถาชินบัญชรของเจ้าประคุณสมเด็จฯ ถ้าใคร่ท่องจำได้ขึ้นใจภาวนาทุกคืนมีคุณานุภาพมากมาย มีความศักดิ์สิทธิ์และทรงอานุภาพทุกบทจะทำให้เกิดโชคลาภ เป็นสิริมงคลแก่ตัวเอง ใช้เสกทำน้ำมนต์รดแก้สรรพทุกข์โศกโรคภัย ไม่ว่าจะถูกกระทำคุณไสย คุณผีคุณคนทั้งปวง ใช้ปลุกเสกพระเครื่องรางของขลัง จะเพิ่มอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์มากยิ่งขึ้น แต่ถ้าท่องจำไม่ได้หมด จะเลือกจำแต่ละบทก็ได้สุดแต่เจตนาจะใช้ ดังนี้

๑. อาราธนาพระสมเด็จไปกับตัว ใช้บทที่ ๓ ภาวนา

๒. สำหรับนักพูด นักแสดง ก่อนพูดก่อนแสดง” ๗ “

๓. สำหรับเสกน้ำล้างหน้า เสกแป้งเจิม “ ๘ “

๔. ถ้าต้องการแคล้วคลาดปลอดอันตราย “ ๙ “

๕. สำหรับป้องกันโรคภัยไข้เจ็บ “ ๑๓ “

๖. อาราธนาขอให้คุณพระคุ้มครอง “ ๑๔ “

(พระคาถาชินบัญชรนี้เป็นคาถาที่ถูกต้องตรงตามที่สมเด็จบอกโดยวิธีการเข้าทรง และถูกต้องตรงตามเจตนาของเจ้าประคุณสมเด็จ ฯ ซึ่งเป็นผู้แต่ง,โดยอาศัยเค้า คาถาที่มีมาแล้วแต่เดิม

ศีลธรรม นำใจ ให้รู้คิด
ศีลธรรม นำจิต รู้เหตุผล
ศีลธรรม นำให้ เหล่าพวกคน
ต่างหลุดพ้น จากทุกข์ กิเลสเรา

พระบารมี ๓๐ ทัศ

(แบบครูบาศรีวิชัย)

ทานะปาระมี สัมปันโน ทานะอุปะปาระมี สัมปันโน ทานะปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน อิติปิ โส ภะคะวา

สีละปาระมี สัมปันโน สีละอุปะปาระมี สัมปันโน สีละปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน อิติปิ โส ภะคะวา

เนกขัมมะปาระมี สัมปันโน เนกขัมมะอุปะปาระมี สัมปันโน เนกขัมมะระมัตถะปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน อิติปิ โส ภะคะวา

ปัญญาปาระมี สัมปันโน ปัญญาอุปะปาระมี สัม-ปันโน ปัญญาปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน เมตตา

ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน อิติปิ โส ภะคะวา

วิริยะปาระมี สัมปันโน วิริยะอุปะปาระมี สัมปันโน วิริยะปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน อิติปิ โส ภะคะวา

ขันตีปาระมี สัมปันโน ขันตีอุปะปาระมี สัมปันโน ขันตีปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน อิติปิ โส ภะคะวา

สัจจะปาระมี สัมปันโน สัจจะอุปะปาระมี สัมปันโน สัจจะปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน อิติปิ โส ภะคะวา

อะธิฏฐานะปาระมี สัมปันโน อะธิฏฐานะอุปะ-ปาระมี สัมปันโน อะธิฏฐานะปะระมัตถะปาระมี

สัมปันโน เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขาปาระมี สัมปันโน อิติปิ โส ภะคะวา

เมตตาปาระมี สัมปันโน เมตตาอุปะปาระมี สัมปันโน เมตตาปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน อิติปิ โส ภะคะวา

อุเปกขาปาระมี สัมปันโน อุเปกขาอุปะปาระมี สัมปันโน อุเปกขาปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน อิติปิ โส ภะคะวา

ทะสะปาระมี สัมปันโน ทะสะอุปะปาระมี สัมปันโน ทะสะปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กะรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน อิติปิ โส ภะคะวา

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ นะมามิหัง.

บทปลงสังขาร

มนุษย์เราเอ๋ย เกิดมาทำไม
นิพพานมีสุข อยู่ใยมิไป
ตัณหาหน่วงหนัก หน่วงชักหน่วงไว้
ฉันปิมิได้ ตัณหาผูกพัน
ห่วงนั้นพันผูก ห่วงลูกห่วงหลาน
ห่วงทรัพย์ศฤงคาร จงสละเสียเถิด
จะได้ไปนิพพาน ข้ามพ้นภพสาม

ยามหนุ่มสาวน้อย หน้าตาแช่มช้อย
งามแล้วทุกประการ แก่เฒ่าหนังยาน
แต่ล้วนเครื่องเหม็น เอ็นใหญ่เก้าร้อย
เอ็นน้อยเก้าพัน มันมาทำเข็ญใจ
ให้ร้อนให้เย็น เมื่อยขบทั้งตัว
ขนคิ้วก็ขาว นัยน์ตาก็มัว
เส้นผมบนหัว ดำแล้วกลับหงอก
หน้าตาเว้าวอก ดูน่าบัดสี

จะลุกก็โอย จะนั่งก็โอย
เหมือนดอกไม้โรย ไม่มีเกสร
จะเข้าที่นอน พึงสอนภาวนา
พระอนิจจัง พระอนัตตา
เราท่านเกิดมา รังแต่จะตาย
ผู้ดีเข็ญใจ ก็ตายเหมือนกัน
เงินทองทั้งนั้น มิติดตัวไป
ตายไปเป็นผี ลูกเมียผัวรัก
เขาชักหน้าหนี เขาเหม็นซากผี
เปื่อยเน่าพุพอง หมู่ญาติพี่น้อง
เขาหามเอาไป เขาวางลงไว้
เขานั่งร้องไห้ แล้วกลับคืนมา
อยู่แต่ผู้เดียว ป่าไม้ชายเขียว
เหลียวไม่เห็นใคร เห็นแต่ฝูงแร้ง
เห็นแต่ฝูงกา เห็นแต่ฝูงหมา
ยื้อแย่งกันกิน ดูน่าสมเพช

กระดูกกูเอ๋ย	เรี่ยรายแผ่นดิน
แร้งกาหมากิน	เอาเป็นอาหาร
เที่ยงคืนสงัด	ตื่นขึ้นมินาน
ไม่เห็นลูกหลาน	พี่น้องเผ่าพันธุ์
เห็นแต่นกเค้า	จับเจ่าเรียงกัน
เห็นแต่นกแสก	ร้องแรงแหกขวัญ
เห็นแต่ฝูงผี	ร้องไห้หากัน
มนุษย์เราเอ๋ย	อย่าหลงนักเลย
ไม่มีแก่นสาร	อุตส่าห์ทำบุญ
ค้ำจุนเอาไว้	จะได้ไปสวรรค์
จะได้ทันพระพุทธเจ้า	จะได้เข้านิพพาน

อะหัง วันทามิ สัพพะโส

อะหัง วันทามิ นิพพานะปัจจะโย โหตุ.

คาถาโพธิบาท(ทะสะทิสาปริตร)

(สวดเพื่อป้องกันภัยอันตรายทั้ง ๑๐ ทิศ)

บูระพารัสมิง พระพุทธะคุณัง บูระพารัสมิง พระธัมเมตัง บูระพารัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

(หมายเหตุ เที่ยวต่อ ๆ ไปให้เปลี่ยน บูระพารัสมิง เป็น อาคะเนยรัสมิง- ทักษิณรัสมิง- หรดีรัสมิง- ปัจจิมรัสมิง - พายัพรัสมิง -อุดรรัสมิง- อิสานรัสมิง- อากาศรัสมิง-ปฐวีรัสมิง นอกนั้นเหมือนกันหมด)

ต้องเจริญมนต์ให้มาก ถ้าไม่อยากยากจน
เพราะเมื่อหัวใจมีมนต์ ความยากจนจะไม่มี

คาถามงคลจักรวาลแปดทิศ

อิมัสมิงมงคลจักรวาฬทั้งแปดทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่วอนัตตา ราชะ เสมานาเขตเต สะมันตาสะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ พุทธะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

(หมายเหตุ เที่ยวต่อ ๆ ไปให้เปลี่ยน พุทธะชาละปะริกเขตเต เป็น ธัมมะชาละปะริกเขตเต - ปัจเจกะพุทธะชาละปะริกเขตเต – สังฆะชาละปะริกเขตเต นอกนั้นเหมือนกันหมด.)

ต่อไปขอให้ทุกท่าน ได้เจริญจิตตภาวนา จากนั้นก็ แผ่เมตตา และ กรวดน้ำ เมื่อกรวดน้ำเสร็จ ไหว้พระพร้อมกัน.

บทแผ่เมตตาให้แก่ตนเอง

อะหัง สุขิโต โหมิ	ขอให้ข้าพเจ้าจงมีความสุข
อะหัง นิททุกโข โหมิ	ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากความทุกข์
อะหัง อะเวโร โหมิ	ขอให้ข้าพเจ้าจงปราศจากเวรภัย
อะหัง อัพยาปัชโฌ โหมิ	ขอให้ข้าพเจ้าจงปราศจากความลำบาก
อะหัง อะนีโฆ โหมิ	ขอให้ข้าพเจ้าจงปราศจากอุปสรรค
สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิ	รักษาตนให้มีความสุขตลอดกาลนาน (เทอญ)

อาบเหงื่อชำระอัตตา ภาวนาชำระจิตใจ

บทแผ่เมตตาให้ผู้อื่น

สัพเพ สัตตา

สัตว์ทั้งหลาย ที่เป็นเพื่อนทุกข์,

เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น.

อะเวรา

จงเป็นสุข เป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรแก่

กันและกันเลย

อัพยาปัชฌา

จงเป็นสุข เป็นสุขเถิด อย่าได้พยาบาท

เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

อะนีฆา

จงเป็นสุข เป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์

กายทุกข์ใจเลย

สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

จงมีความสุขกาย สุขใจ

รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด.

อุททิสสนาธิฏฐานคาถา

(บทกรวดน้ำแปล)

(นำ) **หันทะ มะยัง อุททิงสะนาธิฏฐานะคาถาโย ภะณามะ เส.**

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ ด้วยบุญนี้ อุทิศให้
อุปัชฌายา คุณุตตะรา อุปัชฌาย์ ผู้เลิศคุณ
อาจะริยูปะการา จะ แลอาจารย์ ผู้เกื้อหนุน
มาตา ปิตา จะ ญาตะกา ทั้งพ่อแม่ แลปวงญาติ
สุริโย จันทิมา ราชา สูรย์จันทร์ แลราชา
คุณะวันตา นะราปิ จะ ผู้ทรงคุณ หรือสูงชาติ
พรัหมะมารา จะ อินทา จะ พรหม มาร และอินทราช
โลกะปาลา จะ เทวะตา ทั้งทวยเทพ และโลกบาล
ยะโม มิตตา มะนุสสา จะ ยมราช มนุษย์มิตร
มัชฌัตตา เวริกาปิ จะ ผู้เป็นกลาง ผู้จองผลาญ
สัพเพ สัตตา สุขี โหนตุ ขอให้ เป็นสุขศานติ์ทุกทั่วหน้า อย่าทุกข์ทน

ปุญญานิ ปะกะตานิ เม	บุญผอง ที่ข้าทำจงช่วย
	อำนวยศุภผล
สุขัง จะ ติวิธัง เทนตุ	ให้สุขสามอย่างล้น
ขิปปัง ปาเปถะ โวมะตัง	ให้ลุถึงนิพพานพลัน
อิมินา ปุญญากัมเมนะ	ด้วยบุญนี้ ที่เราทำ
อิมินา อุททิเสนะ จะ	แลอุทิศ ให้ปวงสัตว์
ขิปปาหัง สุละเภ เจวะ	เราพลันได้ซึ่งการตัด
ตัณหุปานทานะเฉทะนัง	ตัวตัณหา อุปาทาน
เย สันตาเน หินา ธัมมา	สิ่งชั่วในดวงใจ
ยาวะ นิพพานะโต มะมัง	กว่าเราจะถึงนิพพาน
นัสสันตุ สัพพะทา เยวะ	มลายสิ้น จากสันดาน
ยัตถะ ชาโต ภะเว ภะเว	ทุก ๆ ภพ ที่เราเกิด
อุชุจิตตัง สะติปัญญา	มีจิตตรง และสติทั้งปัญญา
	อันประเสริฐ
สัลเลโข วิริยัมหินา	พร้อมทั้ง ความเพียรเลิศ
	เป็นเครื่องขูดกิเลสสลาย

มารา ละภันตุ โนกาสัง	โอกาส อย่าพึงมีแก่หมู่มาร สิ้นทั้งหลาย
กาตุญจะ วิริเยสุ เม	เป็นช่อง ประทุษร้าย ทำลาย ล้างความเพียรจม
พุทธาทิปะวะโร นาโถ	พระพุทธผู้บวรนาถ
ธัมโม นาโถ วะรุตตะโม	พระธรรมที่พึ่งอุดม
นาโถ ปัจเจกะพุทโธ จะ	พระปัจเจกะพุทธสม-
สังโฆ นาโถตตะโร มะมัง	ทบพระสงฆ์ที่พึ่งผยอง
เตโสตตะมานุภาเวนะ	ด้วยอานุภาพนั้น
มาโรกาสัง ละภันตุ มา	ขอหมู่มารอย่า ได้ช่อง
ทะสะปุญญานุภาเวนะ	ด้วยเดชบุญ ทั้งสิบป้อง
มาโรกาสัง ละภันตุ มา	อย่าเปิดโอกาสแก่มาร (เทอญ)

ไหว้พระพร้อมกัน

คำอธิษฐานก่อนตักบาตร

ก่อนที่จะทำบุญตักบาตร ให้ยกขันข้าวหรือภาชนะใส่ของขึ้นเหนือศีรษะแล้วกล่าวคำอธิษฐานต่อไปนี้

ข้าวของข้าพเจ้า ขาวดั่งดอกบัว ยกขึ้นเหนือหัว ถวายแด่พระพุทธ ถวายแด่พระธรรม ถวายแด่พระสงฆ์ จิตใจจำนงค์ ตรงต่อพระนิพพาน ขอให้พบดวงแก้ว ขอให้แคล้วบ่วงมาร ขอให้พบพระศาสนา

คำกรวดน้ำ (แบบสั้น)

อิทัง เม ญาตีนัง โหตุ, สุขิตา โหนตุ ญาตะโยฯ

ขอบุญนี้ จงสำเร็จแก่ญาติทั้งหลาย ของข้าพเจ้าเถิด ขอญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า จงเป็นสุข ๆ เถิด ฯ

คาถากันขโมย กันคนปองร้าย

"ฆะเฏสิ ฆะเฏสิ กิงการะณา ฆะเฏสิ อะหังปิ ตัง ชานามิ ชานามิ"

ใช้ภาวนาทุกเช้า-ค่ำ หรือเมื่อจะออกจากบ้าน

คาถาเรียกทรัพย์

ตั้งนะโม ๓ จบ **พุทธะ มะอะอุ นะโมพุทธายะ** *(๑ จบ)*

วิระทะโย วิระโคนายัง วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา วิระอิตถีโย พุทธัสสะมานีมามะ พุทธัสสะ สวาโหม

คาถาเรียกทรัพย์ หลวงพ่อปาน วัดบางนมโค อยุธยา สวดไว้เป็นประจำ จะมีแต่สิ่งดีดี เข้ามาในชีวิต สวด ๓, ๕, ๗, ๙ จบ ก่อนนอน ตื่นนอน จบข้าวใส่บาตร

คาถาอยู่เย็นเป็นสุข

ตั้งนะโม ๓ จบ **อิติสุคะโต อะระหัง พุทโธ นะโม-พุทธายะ ปะฐะวีคงคา พระภุมมะเทวะ ขะมามิหัง**

ให้ภาวนาทุกครั้งที่นึกขึ้นมาได้อย่างน้อยวันละ ๒ ครั้ง คือ เมื่อตื่นนอนตอนเช้า และหลังสวดมนต์ก่อนนอน ปฏิบัติตนเช่นนี้ ตัวของผู้สวดและผู้บริกรรมตลอดจนคนภายในครอบครัว จักอยู่เย็นเป็นสุขดีนักแล

บรรณานุกรม

การศาสนา, กรม. คู่มือสวดมนต์ทำวัตรเช้า-เย็น. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์การศาสนา,พ.ศ.๒๕๕๐.

พระสงฆ์นักเผยแผ่ธรรมเพื่อพัฒนาสังคม, ศูนย์. หนังสือสวดมนต์เฉลิมพระเกียรติฯ. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์การศาสนา,พ.ศ.๒๕๔๘.

ราชปัญญามุนี, พระ. การสวดมนต์หมู่สรรเสริญพระรัตนตรัยทำนองสรภัญญะ. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์เกษตรแห่งประเทศไทย,พ.ศ. ๒๕๔๕.

ศรีปริยัติคุณ, พระครู. คู่มือการปฏิบัติธรรม สวดมนต์ทำวัตรแปล.
กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์เอกพิมพ์ไท จำกัด, ๒๕๔๗.

อรุณธรรมรังสี, พระครู. มนต์พิธีแปล. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์อักษรสมัย, (๑๙๙๙).

****

พิมพ์ที่

บริษัท อาร์ต อาร์ต กราฟฟิค จำกัด

๕๗๔ ถนนเจริญนคร (ปากซอย ๑๘) คลองสาน กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

โทร. 02-860-4175, 083-497-1117

E-mail : artartshop@gmail.com

อายุกว่า ๒๐๐ ปี สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย

“โตเสนโต วะระธัมเมนะ โตสัฏฐาเน สุเว วะเร
โตสัง อะกาสิ ชันตุนัง โตสะจิตตัง นะมามิหัง
ตะตุโร สังฆะโร พายุ หะหุโล”

พรหลวงพ่อโต

ท่านมาขอให้มีลาภ ท่านกลับขอให้มีโชค

หายทุกข์หายโศก โรคภัยทั้งปวง